

НЕ КОЖЕН ЩАСТЯ ВИТРИМАТИ МОЖЕ...

Уже втретє працівники районного центру соціальних служб для сім'ї, дітей та молоді представляють у краєзнавчому музеї соціально-мистецький проект «Шануймо щирий дар любові...». Його мета – вшанувати родини, у яких панує мир, довіра, взаєморозуміння, тепло, затишок, бо оті добротестя скупані у любовистку одвічної і щирої любові. У чому секрет їх сімейного щастя? Якраз над таким запитанням і пульсували творчі ідеї організаторів та учасників захоплюючого дійства. Причому формулу сімейного щастя довелося виводити голові районної ради Володимирі Кислюку із дружиною Жанною, голові райдержадміністрації Григорію Шумейку із дружиною Людмилою, подружжям Василя і Галини Штурхецьких, Сергія і Раїси Яковців. Усі вони вважають, що джерелом сімейного затишку є повага одне до одного, взаєморозуміння, довіра, кохання та діти.

Власне, більше уваги ведучі Людмила Шиманська та Олександр Драченко приділили чотирьом подружнім парам, які, так би мовити, стали осердям соціально-мистецького проекту. Мабуть, добряче довелося організаторам цього незвичного щемливо-розважального дійства у творчих лабіринтах, пов'язаних із його підготовкою, бо складалося враження, що ведучі більше обізнані із історією кохання та анатомією подружніх стосунків своїх візаві, ніж, власне, самі гості. У кожного подружжя, як кажуть, своя сімейна біографія, але всіх їх об'єднує культ кохання і поваги, взаєморозуміння і довіри. Крім того, в Алли Миколаївни і Петра Стаховича Котузів сімейною родзинкою стали двійко чарівних і обдарованих діток – Сергій і Світлана. Можливо, їхній шлюб надзвичайно міцний, бо опілюють його обпалена афганською війною зболона душа глави сім'ї та безмежна любов до дітей його вірної половини. Принаймні сімейний союз пожежника і вчительки зарубіжної літератури, скріплений 19 років тому на небесах, обминають хмарки життєвих крутозламів, а спалахи тимчасових непорозумінь «гасять» спільно: він – як професіонал-пожежний, вона – як педагог і директор ЗШ №1 I-III ступенів...

«Стаж» подружнього життя в Ольги і Тараса Варваруків – близько п'яти років. А вогник кохання між ними спалахнув у кафедральному соборі Чернівців, де вперше побачилися. Відтоді стартувала піврічна кавалерська дистанція, яка успішно фінішувала весіллям. Уже і трирічний синочок Сава тішить родину. І хто зна: може, за рік-два і він визначиться зі своїм покликанням, адже отець Тарасій у п'ятирічному віці уже знав, що буде священиком: на похороні свого дідуся священик і церковний обряд справили на нього незабутнє враження і якраз тоді хлопчина заявив батькам, що стане священиком. Нині отець Тарасій – священик Свято-Покровського храму у райцентрі, викладач основ християнської етики у навчальних закладах райцентру. Власне, дружина Ольга після закінчення факультету релігієзнавства теж викладає цей предмет. Крім того, вона незмінний керівник трьох церковних хорів – «По-

Сім'я Коптюхів.

крова», «Надія» і «Діти світла», які упродовж кількох літ стали невід'ємним атрибутом духовного життя Млинівщини. Ну, а цементує сімейне благополуччя, за визначенням отця Тарасія, Бог і любов. До речі, ця зразково-показова пара гарно співає. Тож і цього разу почастивала учасників дійства духовною піснею і переконала, що мрії людей збуваються. Річ у тім, що отець Тарасій хотів, аби у нього була матушка із гарними вокальними даними...

У церкві познайомилася і майбутнє подружжя Сергія та Лесі Гарбузюків. Нині пастор церкви євангельських християн-баптистів Сергій Олександрович пригадує, що років два із майбутньою дружиною зустрічалися у церкві, займалися молодіжними духовними справами, але непереборне бажання освідчитися їй у коханні виникло пізніше. Що й тут казати: шляхи закоханих справді непередбачувані. І коли пан Сергій зізнається, що дружину вимолив у Бога, то його нинішня половина жартує: доки майбутній чоловік молився, вона терпеливо чекала. Власне, у цій сім'ї цінують гумор. Може, якраз вдалий жарт і додає в атмосферу подружжя взаєморозуміння й повагу. Ну як, скажімо, не посміхнутися, коли пані Леся жартом виводить формулу сімейного щастя: у сім'ї, як на війні, треба знати, коли відступити, а коли наступати. Якщо без жартів, то бетонує цю сім'ю взаємна довіра...

Подружжя Світлани Іларіонівни і Петра Петровича Коптюхів варте уваги усіх національних телевізійних каналів, бо життєвий вчинок цих людей зі світлими душами – це справжній подвиг. А суть його – дев'ять років тому Коптюхи усиновили двох діток: братика і сестричку. А коли усі митарства, пов'язані із усиновленням, були позаду, дітки Саша і Таня поставили їх перед фактом: у них є ще братик Коля і він їх дуже просив:

- Саша і Таня! Коли знайдете маму, то не забудьте про мене!

Після цієї приголомшливої новини Світлана Іларіонівна вирушає у Вербську школу-інтернат і знову подружжя Коптюхів долають усі кола чиновницької тяганини з усиновленням. А життя вибудовувало у буднях численні сюжети із гострими кутами, згадувати які треба було зі знанням психології дітей та й, чого гріха таїти, місцевих пліткарів. Саме з їхньої волі юне тріо Коптюхів дізналося про своє усиновлення, але особливо не дослухалося до язикатих «доброзичливців»: мама і тато – то святе, а велич їхнього серця пізнають за добрими ділами, численними сімейними клопотами. Як на мене, подружжя Коптюхів заслугоує пошанування на державному рівні. Вірю, що з часом високопосадовці оцінять громадську мужність двох млинівчан, у душевних оберегах котрих знайшли родинний затишок трое дітей...

Власне, організатори соціально-мистецького проекту нині апробують його творчі сегменти. У задумах – вшанувати і возвеличити родини з інших населених пунктів. Адже у кожному селі є сім'я, яка може причастити святістю і теплом, від якого усім затишно у цьому світі.

Мистецький супровід дійства забезпечили Ірина Шиманська та аматорський народний вокальний чоловічий квартет «Байда». Схоже, цей мистецький колектив став візитною картою нашого краю, адже жодне свято не обходиться без талановитого чоловічого гурту. Хоч би як, але вони сповна викладаються упродовж тривалого часу, адже така вже пісенна душа у цієї славної четвірки із райцентру.

Віталій ТАРАСЮК.

Сім'я Варваруків.